

nja zvest, kedar mora po njih iti. Ako ima občina za druge reči dosti denarja, zakaj pa ne popravi tako potrebne brv? Zakaj pa pobira potem občinske doklade? Kakor se govori, je tega najbolj kriv nek občinski odbornik Krajnc, ker brani neki na vso moč, da bi se brv napravila in zraven še tudi nekateri drugi odborniki. Ako bi ti možje morali hoditi po tisti polomljeni brvi, tedaj bi bila že gotovo davno nova. Tako je pa njim le za osebno čast, ni jim pa blagor občanov na srečo. Slišal sem praviti, da bodo kmalo občinske volitve na Dobrni, zato je pa volilci, nikar ne volite takšnih možev. Posebno pa jaz mislim, da ne bo nobeden tistih kmetov tako neumen, kateri imajo svoja posestva pri polomljeni brvi, ter jim ljudje škodo delajo, ker vsled tega tudi po njivah in travnikih hodijo, da bi kakšne samopašneže in častihlepneže volili, ampak volite može, kateri bodo v resnici delali za blagor, mir in pa red občanov! Ob času volitve hodite v našo občino, ter bi nas radi komandirali, pa pomedite prej pred svojim pragom, da boste imeli v občini vse v redu, nas pa pustite v miru; to Vam svetuje sosedni občan!

Od sv. Lovrenca slov. gorice. Dne 30. oktobra v nedeljo šel je Franc Plohl, posestnik na nekdanjem Trunkovem posestvu z svojim konjičem na njivo sejat ter vlačiti, kakor tudi njegova žena mu je pri temu delu pridno pomagala. Ravno ko so ljudje k rani službi božji odšli, prišel je po cesti nek usnjarski pomočnik ter ga posvari: Ali ne znaš, da je danes nedelja? Zdej šele Plohl pogleda izpod klobuka ter se probudi iz tedenskega spanja ter je hitro popihal z svojo čredo domu. Ah žali Bog, pač mora imeti Plohl naopak kalendro; ali pa tudi mogoče, takšno, da ima tedno sedem dni za delo, osmi pa za počitek...

Lembah pri Mariboru. Dne 29. IX. 1910 vrgel se je majerski sin Franz Ranner iz Lasnice v pijanem stanju pred vlak; bil je povožen in takoj mrtev. Prinesli so ga v mrtvaško kamro in so ga stariši neparali. Pokojnega očca je prosil župnika, naj pusti zvoniti, kar se je tudi zgodilo. Nadalje je prosil očca za zvonjenje pri pogrebu in žeganje mrliča. Fajmošter pa je rekel, da tega ne sme in noče dovoliti. Očca prosil je potem še enkrat, češ da bo vse takoj plačal. Fajmošter pa je trdosrčno odgovoril, da ne more pod nobenim pogojem mrliča tega „izgubljenega“ sina blagosloviti, češ da je ta itak že pogubljen. Vse prošnje žalostnega očeta niso pomagale. Župnik je bil jezen na ponesrečenega sina, ker je ta preje veselo živel. Dokler je fant živel, mu župnik ničesar ni mogel storiti; mrtvemu pa je zabranil cerkvene ceremonije. Tako je par pogumnih mož fanta pokopalo in na svežem grobu molilo. Očca je za pokojnika pri fajmoštru tudi tibo mašo plačal. Do danes pa še ne ve, ali je fajmošter to mašo bral ali ne. Koliko tisočev samomorilcev se v mestih cerkveno pokoplje, ali na deželi je fajmošter pač vsegamogočen. Kdor bi se zoperstavil, tega se proglasi za „brezverca“. Tak je tudi fajmošter v Lembahu, ki je že večkrat rekel, da ne podeli sv. obhajila tistim, ki „Štajerca“ berejo. Ali tako hujskanje ne bode pomagalo. Vedno več ljudi se zanima za resnični list „Štajerca“ in vedno več odjemalcev ima ta. Gospod župnik, z Vašim počenjanjem „Štajercu“ le koristite.

Jožef Simony †

V petek 11. novembra popoldan okoli 2. ure je nehalo biti srce očeta Rogoškega okraja; umrl je naš blagi dolgoletni okrajni načelnik visoko blagorodni g. Jožef Simony. Rajnik je bil kot sin bivšega grajščinskega oskrbnika leta 1842 v Rogatu rojen, kjer je tudi ljudsko šolo obiskoval. Izvolil si je že kot mali dečko očetov stan za svoj poklic, študiral je na različnih logarskih šolah in kot vsestransko izvežban »Oberförster« nastopil leta 1888 kot vodja tukajšnjega jako obsežnega grajščinskega posestva službo. Njegov talent in njega marljivost našla sta mnogo dela pri grajščinskem posestvu, pri katerem je vpeljal naravnost vzorno gozdarstvo, na katerega je knez Alired Windschgrätz kot posestnik lahko ponosen, — na celem obširnem gozdarskem kompleksu ni najmanjše plošče, katera ne bi bila pogozdena. Poleg vsega tega posla pa je imel rajnik še pogum in veselje najvažnejša javna častna mesta, ne le samo prevzeti, ampak tudi njih dolžnosti vestno spolnjevati. Bil je takoj v trški občinski odbor poklican, kjer je skozi veliko let kot prvi svetovalec fungiral. Glavno delo

pa ga je čakalo v okrajnem odboru, v katerem je bil dolgo dobo 18 let naravnost izgledni okrajni načelnik; marsikateri tovariš bi ga glede njegovega nesebičnega delovanja lahko posnemal, — niti svoje gotove stroške si ni zaračunal. Rodom Nemeec imel je pa vedno toplo srce in vplivno besedo za gospodarske zahteve slovenskega kmeta, bil je naravnost ponosen na prijateljsko razmerje, ki je vladalo med njim in vsem pomembnejšim kmetom okraja, kateri so kot župani, občinski odborniki, okrajni zastopniki, »Gauvorstande« v živinorejstvu itd. z njim v dotiki stali. Od nekaj veliki prijatelj naše kmetijske podružnice je prevzel pred 6 leti nje vodstvo. Kaj je kmet. podružnica pod njegovim vodstvom storila, vedo zavedni in hvaležni kmečki člani, in nam primanjkuje tukaj prostora, da bi posameznosti opomnili.

Zadnje premiranje živine je jasno kazalo njegovo kmečko naklonjenost, kajti zavel se je zato, da so se darila v prvi vrsti kmečkim živinorejcem podelila.

Kot izkušen strokovnjak nastopil je na mnogoštevilnih shodih kmet. podružnice kot govornik in navduševal kmete za napredno gospodarstvo, pa tudi v praksi je rad kaj koristnega pokazal; poleg gozda je posebno ljubil lepo sadno drevje in je njega negovanje ob vsaki priliki razkazal. V tej stroki je grajščinska sadjereja danes povsem vzorna. Vkljub dejstvu, da je le jako težko slovensko govoril, poslušali so ga kmetje prav radi, ker znal jih je z svojim humorjem pridobiti. Enako marljivost razvijal je v občini korist pri tukajšnji požarni brambli, katere stotnik je bil več let, pri okrajni šparkasi in raznih drugih dobrodelnih društvih. Rajnik je bil tudi veliki prijatelj mladine, katero je pri vsaki priliki rad razveselil. Kot dober patriot delal je vedno za sporazumljenje med strankami in bil je najbolj vesel, kadar so zastopniki obeh narodnosti v slogi delali v občini blagor. Za velike gospodarske zasluge na grajščinskem posestvu ga je knez pri vsaki priliki odlikoval, pa tudi njegovo javno delo je bilo od merodajnih krogov priznano. Tako ga je prevsiti cesar povodom 50 letnega jubileja razveselil z zlatim križem z krono, c. kr. kmetijska družba za Štajersko z srebrno medaljo, domača požarna bramba imenovala ga je za častnega »Hauptmann«a, kmet. podružnica kot častnega predsednika za življenjsko dobo itd.

V zadnjem času se je njegova večletna bolezen tako pohujšala, da je bil prisiljen vsa mesta odložiti in le še kot zvesti služabnik gospodarja kneza, skoraj do zadnega trenutka vestno svojo službo izpolnjevati. Sijajen pogreb, kateri se je v nedeljo dne 13. novembra ob 3. uri popoldan vršil, je glasno pričal, kdo je bil naš »oče Simony«.

Med pogrebci smo videli zastopano vso domačo in slatinsko razumništvo, preč. duhovščino iz okraja, z izjemo od Sv. Križa in Kostivnice, gg. učitelja in orožnike okraja, obrnike, požarne brambe, pevsko društvo, šolsko mladino, deputacije skoraj vseh občin in veliko množico kmetov. Vlada je bila zastopana po c. k. uradnem voditelju glavarstva v Ptuj. Skazali smo rajnemu s pogrebom zadnjo čast, — zavedni in hvaležni kmeti s obrtniki pa mu hočemu v naših žalujočih srcih postaviti spomenik — boljši nego je iz kamenja in rude.

A. Drogenik, kmetovalec.

Novice.

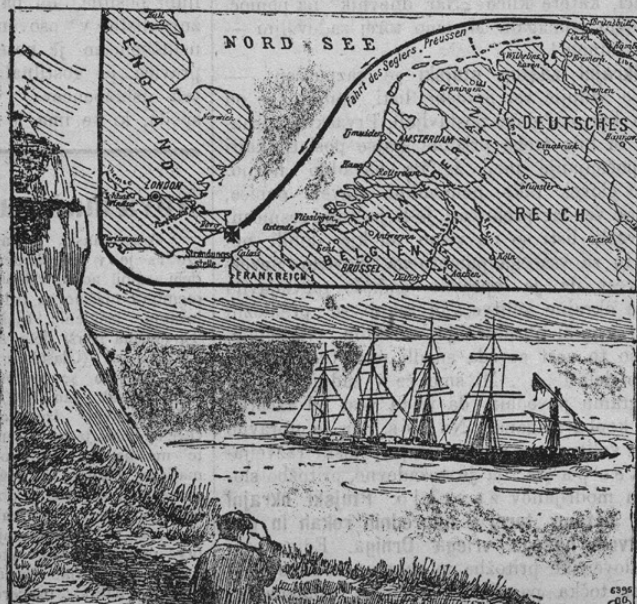
„Štajerc“ tožen. Kakor poročamo natančneje v koroških novicah današnje številke, bil je naš urednik g. Karl Linhart zopet enkrat za „Štajerca“ tožen. Tožila ga je neka slovenska posojilnica na Koroškem. Urednik Linhart bil je seveda oproščen. Vse velike troške plača dotična posojilnica. Beležimo to tudi v tej rubriki, da izvejo i slovenski prvaki

Ponesrečena barka.

Pred kratkem ponesrečila je največja barka sveta. To je hamburška barka »Preussen«, ki ima pet mastov za jadra. Ni je bilo mogoče rešiti in veliko premoženje je padlo z njo v vodo. Naša slika kaže spodaj barko samo. Zgoraj pa vidimo mali zemljevid, v katerem označi debela črta zadnjo vojniško te barke, ki je odpljula iz pristanišča Hamburga in ponesrečila pri mestu Dover na Angleškem.

Zahtevajte povesod

„Štajerca“

Die Strandung des Fünfmastens „Preussen“ bei Dover.

v drugih krajih, kako se blamirajo, kadar tožijo naš list!

Spindlerju! Na moje dvakratno očitjanje, da ste nesramno lagali o moji osebi, odgovorili ste z notico, ki je sicer pobalinsko-predrzna, na katero se pa vendar — poživžgam. Rekli ste pa vendar v tej notici, ki je tako „duhoviti“ odgovor na moje članke, da mi bode „s podatki“ dokazali, da so me Nemci za 8000 goldinarjev „kupili“. Pričakujem te Vaše „podatke“, na katere bode seveda bržkone — pozabili. Ali dokler svoje trditve ne prekličete — dokazati je ne morete! — ostanete v mojih očeh nesramni lažnik. Čakal bom torej, ako treba, 14 dni, kateri rok Vam velikodušno pripustim. Potem naj govori — „podatki“! Edino to Vam povem, da te Vaše laži ne bodem pozabil...
Karl Linhart.

Schicht Stearin-sveče

LEDA

najfinjša vseh mark! Apartni, elegantni zavoj!

Ne tečejo! Ne kadijo!
Ne dišijo! Ne delajo saj!

Gorijo s svetlim, mirnim plamenom. 872

Iz Spodnje-Stajerskega.

Cesar proti slovenski politiki.

Preteklo soboto vršil se je na Dunaju delegacijski obed. Ob tej priložnosti ima naš cesar navado, da se razgovarja z raznimi poslanci. To pot je govoril naš cesar m. dr. tudi s štajerskim nemško-klerikalnim poslancem Schoiswohlom. Vprašal ga je razne stvari, ki so gospodarsko važne za našo štajersko domovino. Z veseljem se lahko opazuje, da zanima našega cesarja gospodarski razvitek najbolje. Govorilo se je tudi o raznih novih železnicah in pri temu je poslanec Schoiswohl z obžalovanjem omenil, da se ta železniska vprašanja ni moglo naprej spraviti, ker imamo v štajerskem deželnem zboru obstrukcijo. Cesar Franc Jožef pa je glasom poročil rekel: „Jaz obžalujem, da ni štajerski deželni zbor delazmožen, vkljub temu da čaka jako veliko gospodarsko koristnega dela.“ — Poslanec Schoiswohl je odgovoril: „Mi (namreč nemški poslanci) se trudimo doseči, da bi iz štajerskega deželnega zbora izginila obstrukcija.“ — Cesar pa je rekel: „To bi bilo zelo želetili!“...

Besede našega sivolasega vladarja so gotovo velpomembne. Kajti kdo je delal obstrukcijo v deželnem zboru? Slovenski poslanci! Kdo je kriv, da deželni zbor ni delazmožen? Slovenski poslanci! Kdo je kriv, da se velevažna gospodarska vprašanja ne reši? Slovenski poslanci! Naš cesar Franc Jožef je torej zopet javno slovensko-narodno politiko obsodil! Ko so slovenski poslanci državni

Kupujte in razširjajte naš koledar, ki je največji, najboljši in najcenejši kmetijski koledar.

zbor razbili, takrat je cesar to postopanje imenoval „škandal“. Zdaj je zopet javno slovenske štajerske poslance pokaral! Kar delajo torej slovenski poslanci v deželnem zboru, to je proti volji in želji našega cesarja. Seveda bodo prvaški listi to dejstvo zopet zatajili ali pa zavijali. Ali pomagalo jim de hode. Slovensko, vsled zločinske obstrukcije tako težko oškodovano ljudstvo je ljubljenu cesarju hvaležno, da je ta razkrinkal politiko slovenskonarodne hujskarije.

„Narodni dnevnik“ v Celju ima dve napaki: prvič mu primanjkuje čitateljev in odjemalcev, drugič pa je vsak njegov uvodni članek taktična, stvarna in politična — neumnost. . . V tokovi svoji številki prinaša uvodnik, za katerega mu — razven nas! — nikdo ne bode hvaležen. Ta članek je neverjetna predrznost! Bedasto je, ako se dela okrajni šolski svet v Ptujju odgovornega za članke v „Štajercu“. Naš list je sam ob sebi prost in naš urednik se nikdar ne bode tako globoko ponižal, da bi postal „tinten-kuli“. V kakšnem razmerju živijo „narodni“ žurnalisti, to je dr. Kukovec pred sodnijo povedal. To je eno! Drugo pa je, da naš urednik za vsako v „Štajercu“ objavljeno besedo odgovoren in kdor se čuti žaljenega, ta ima prosto pot k sodniji. Zakaj nas od „Štajerca“ bičani gospodje ne tožijo? Mi se ne borimo proti učiteljskemu stanu, ali borimo se proti tistim osebam, ki sramotijo učiteljski stan. Te pravice se ne pustimo od nikogar vzeti. Mnogo smo se že borili za učitelje in pred porotniki je stal naš urednik, da brani učiteljski stan; „Narodni dnevnik“ pa se mu je takrat rogala. In mnogo, prav mnogo smo narodnjaškim učiteljem zaprinesli. Na kolenih so „narodni“ učitelji pred ptujskimi policaji ležali in prosili — in mi pri „Štajercu“ smo izprosilili, da se jim ni dalo brce. . . Ej, gospodje v Celju, lastnim pristašem ste s svojim neumnim člankom škodovali. Škoda za zagled šole! Klemenčiču na Ptujski gori odgovarja že danes naš g. Repa. Ako bi bilo treba, nadaljujemo popis tega „značaja“ in prezrli ne bomo tudi stvari, ki se jih iz moralnih ozirov ne omenja. Tudi Ogorelec v sv. Barbari naj lepo molči; kajti mi vemo par stvaric in smo le z ozirom na šolo temu človeku zaprinesli, ki je postal ošaben z denarjem, ki so mu ga dali Nemci zaslužiti. In Kaukler? „Nar. dnevnik“ naj nam pove enega slovenskega učitelja, ki je z njim zadovoljen. Mož niti vseh potrebnih izkušenj nima, mož je na papirju dvakratni šolevodja (v resnici je to njegova žena). In tako naprej. „Narodni dnevnik“ hoče torej, da postanemo odkritosrčni in brezobzirni. Dobro! Ako treba pričnemo že s prihodnjo številko. In vsi farski poslanci, katere kliče „Nar. dnevnik“ na pomoč, ne bodo pomagali. Mi smo torej zadovoljni — klin s klinom!

Okrajni zastop ptujski je razpuščen, — tako so zadnjič vsi prvaški listi vpili in se od veselja kar na glavo postavljali. Prvaškim žurnalistom bi bilo treba prisilne srajce poslati, kajti njih počenjanje meji že na navadno norijo. Predno človek tako pomembni stavek napiše, se mora vendar prepričati, je-li je tudi resničen. Ali prvaški listi so ne vemo od kje dobili neumno in za vsacega pametnega človeka neverjetno vest, da je upravno sodišče razveljavilo ptujške okrajne volitve, in takoj so predložili to vest svojim obžalovanja vrednim čitateljem. In ti so to vest seveda snedli, ter tudi pričeli kozolce delati. . . Mi smo že v zadnji številki v telegramu povedali, da je ta vest od začetka pa do konca zlagana. Ni res, da je upravno sodišče volitve v okrajni zastop ptujski razveljavilo. Res pa je, da je tozadevno pritožbo slovenskih modrijanov zavrglo. Ptujski okrajni zastop ostane torej v naprednih rokah in pod načelstvom našega vrlega Orniga. Edino eni točki slovenske pritožbe je upravno sodišče ugodilo; ta točka pa nima nobenega pomena za celotni sestav okrajnega zastopa. Prvaški hujskaci na Ptujski gori so namreč takrat dosegli, da se je le osem občinskih odbornikov volitve v okrajni zastop udeležilo; trg Ptujška gora ima namreč pravico do enega zastopnika. Izvolilo se

je g. Horvata, katerega mandat je zdaj razveljavljen. To seveda nima nobenega pomena za okrajni zastop. Ob prihodnjih volitvah pride Ptujška gora vsled zavoženega prvaškega gospodarstva gotovo v napredne roke. In potem ne bode nobena hujskarija več pomagala. Slovenski voditelji torej niso drugzega dosegli, nego da nima trg Ptujška gora v okrajnem zastopu nobenega zastopnika. Davkoplačevalci na Ptujski gori se bodo narodnim hujskacem zato gotovo — zahvalili! V ostalem je pa, kakor rečeno, vso poročilo prvaških listov zlagano. Vse instance in vse rekurze so poskusili, ali vse se jim je izjalovilo! Okrajni zastop ptujski ostane v blagor prebivalstva v naših rokah! . . . Prvaški listi se tako sramujejo, da svoje lažnive vesti niti pošteno popraviti nečejo. V prvi pijanosti te novice so prvaški listi pisali, da je najvišje sodišče zdaj pribilo, da se je pri okrajnih volitvah nepostavno delalo. No, to sodišče je ravno nasprotno dokazalo: da se je namreč pri okrajnih volitvah popolnoma pošteno in postavno delalo in da so vse slovenske pritožbe lažnive ter neopravičene. Na prvo prvaško pijanost sledi torej grozoviti maček. Nam se prvaki iz srca smilijo. Vse njih veselje in njih tihe nade so splavale po Dravi in nič jim ni ostalo, nego grozovita — smešnost. Vsa javnost se prvaškim listom zdaj krohota in smeji. Ali vas je kaj sram, prvaški gospodje? Primite se za nos in pojdite za peč — hruške peči!

Postajenačelnik Reichl v Ptujju je torej dobil zasluženo slovo. Mož je iz Ptujja prestavljen in bode za kratki čas neko drugo mesto osrečaval, dokler ne debi plavo polo brez inšpektorskega naslova. Mi mu želimo „srečno pot“ in smo veseli, da je ravno naš list vedno odločni boj proti temu birokratično-predrznemu trdoglavcu peljal ter mu s tem pot iz Ptujja pokazal. . . Reichl je človek, katerega natura je primerna srednjemu veku, ne pa naši dobi. Značaja, prepričanja, srca pri takih ljudeh ni iskati. Mož je do zadnje kapljice svoje vodene krvi birokrat v najslabšem pomenu te besede. Na zgoraj ponižen, da bi tudi pljunek predstojnika polizal, — na spodaj pa brutalen, nasilen, surov. Delavce je prijel za roke in jih s surovo močjo prisilil, da so pred njim klečali. Sam pa je prišel pijan v službo. Njegovi posli so morali na rotovžu svojo plačo iskati. Podložnim delavcem, ki so v službi južne železnice osiveli, je krivično tatvino očital. Poštenim uradnikom je hotel z grdim denunciranjem škodovati in zaradi nesramne častikraje je bil opetovano pred sodnijo obsojen. V pisarni je psoval župana Orniga, potem pa ga je šel na komando „od zgoraj“ v fraku in klaku obiskati. Njegova žena je v vsej ljubeznivi garderobi razne osebe s poljubi posilila, on pa hujskal bržkone revolveržurnaliste v psovanje teh oseb. Železniškim uslužbencem je hotel oropati njih državljanske pravice, po gostilnah pa se je delal za prijatelja teh uslužbencev. . . Tak je značaj tega gospoda, ki se ima le svojim sivim lasem zahvaliti,

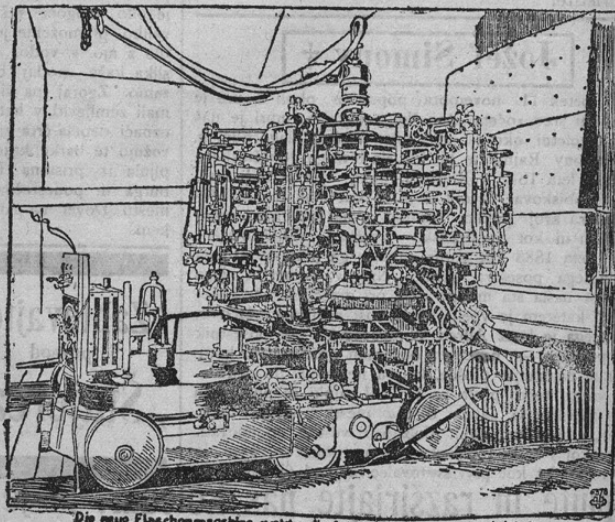
da se ni z njim brezobzirno obračunalo. Vse to smo že svoj čas povedali in mož je na vsa naša očitanja molčal kakor grob. Čujemo, da se je nekje izjavil, da nas zato ne toži, ker se mu mariborski porotniki ne zdijo „zanesljivi“. Ali očitalo se mu je isto v „Grazer Tagblattu“ in mož je zopet molčal. Zaletel se je le v neki „Skandalblatt“ in poskusil tam svoj žolč izliti. In tudi to označuje njegov značaj. Najprve je bil „Štajerc“ edini list, ki je Reichlu odločno na kurja očesa stopil. Socialisti so ga menda le enkrat pohvalili; potem so ga pa takoj izpoznali in so obrnili temu „Urwienjerju“ hrbet. Kmalu nato so ga pričeli slovenski narodnjaki podpirati in baje si je Ploj pete znucal, da bi pomagal Reichlu. Ali tudi ti so mu hrbet pokazali. Nazadnje so pričapljali slovenski klerikalci in so mu pomagali. Ali zdaj se tudi ti mislijo „gut weg!“ . . . Mi smo torej prav imeli, ko smo takoj proti temu človeku nastopili. In štejemo si v zaslug, da smo z brezobzirnim bojem razkrinkali tega na klerikalnih prsih vzgojenega možiča, ki je hotel v Ptujju igrati vlogu saltana proti železničarjem in prebivalstvu sploh. Reichl, želimo ti mnogo sreče, kajti mnogo zabave si nam ti preskrbel! Adio, možakar, kadar postane inšpektor, ti bomo že čestitali. Ali takrat dobimo i mi že sive lase. . . Adio, urwienischer Herr Reichl!

Slovensko časopisje naj se zopet enkrat sramuje, ako mu je to še mogoče. Mislimo namreč na slučaj Reichl, ki je bil postaje-načelnik v Ptujju in je dobil zdaj prezasluženo bro. Mi smo se proti temu človeku vsled zgoraj popisanih njegovih lastnosti odločno borili. Zdaj je šel Reichl. In zdaj vprašamo, zakaj so se slovenski listi za tega moža potegovali? Mi vemo prav dobro, da so se ptujski slovenski voditelji pri vseh mogočih oblastvah in zastopih sa tega Reichla potegovali. In vendar ni znal Reichl niti ene slovenske besede! In še nekaj: slovenski narodnjaki, katerih „narodnost“ je nedvomljiva, prišli so v naše uredništvo in pisali so članke proti Reichlu, katerega so slovenski listi preje podpirali!!! Ali ni to čudno? Zdaj so slovensko-narodni listi zopet tihi, kakor da bi ničesar ne vedeli. Zdaj nakrat Reichla ved ne poznajo. Dokazana je torej grda brez značajnost slovenskih listov, ki bi tudi hudiča hvalili, ako bi ga mi grajali. Pfui Teufel!

Dobro kľofuto so dobili slovensko-prvaški poslanci na železniškem shodu v Gradcu, ki je tako odločno proti južni železnici in Rothschildovem izsesavanju nastopal. Od slovenskih poslancev so govorili na tem znamenitem shodu tudi dr. Benkovič, Roblek in Hočevar. Dr. Benkovič je na znani svoj širokoustni način blebetal, da bode on s svojimi prvaškimi tovariši v državnem kakor v štajerskem deželnem zboru vse podpiral, da bi južna železnica ne izzemala našega probivalstva. . . Beseda ni bila slaba in vsakdo bi jo vpošteval, ako bi jo ne izpregovoril ravno dr. Benkovič. Ali naravnost škandal je, ako slovenski poslanec dr. Benkovič govori o gospodarskem delu v štajerskem deželnem zboru, ko je vendar on s svojimi tova-

Nova mašina.

Amerikanski inženir Owens je v dolgoletnem delu izumil novo, velepomembno mašino za izdelovanje steklenic (flaš). Ta mašina izvrši delo za 75 glažarjev (Glasbläser). S to mašino se zamore namreč vsak dan 15000 flaš napraviti. Izumitelj Owens dobil je za patent te mašine 12 milijonov markov. Fabrike za flaše so se zdaj združile in dolečile, v katerih fabrikah se bode ta mašina najprve postavila. Kajti ako bi jo vse fabrike vzele, bi bilo nakrat tisočero delavcev brez kruha. Res velikanski je razvitek človeštva; mašina nadomešča polagoma vso človeško delo.

Die neue Flaschenmaschine, welche die Arbeit von 75 Arbeitern leistet.

si ta deželni zbor razbil. Na shodih svojo gofio misliti, to zna kmalu kdo. Ali v deželnem zboru delati, tega ne znajo razni Benkoviči... Nemški poslanec Malik je tudi kmalu nato vстал in dr. dejal: „Uspeh v boju proti južni železnici je izključen, ako ne morejo poslanci v deželnem državnem zboru delati. Zatorej prosim gospode (slovenske poslance), da omogočijo to delo!“ — Z drugimi besedami povedano: Slovenski poslanci naj držijo svoj jezik za zobmi, dokler so sami trivi, da se v deželnem zboru ne more ničesar gospodarsko koristnega skleniti. Tako je govoril Malik in prav je imel. Dr. Benkovič pa se je stisnil kot in je požiral slino...

Dr. Rosina v Mariboru ima koncipijenta in nima žametno suktnjo. Žamet ni pamet, prapri pri nas doma in za dr. Rosinovega koncipijenta bi bilo tudi bolje, ako bi imel manj žameta in več pameti. Kajti ta človek zasluži, da se ga daló v špirit in razstavilo v muzej... Nismo nikdar juridičnega znanja pri slovenskih advokatih iskali. Ali dr. Rosinov koncipijent skače tako rekoč čez klopi in strelja kozle, da se Bogu smili... Preteklo soboto je kot zastopnik slovenske posojilnice v Velikovcu od bogega sodnika zahteval, da naj ta našega prednika Linharta obsodi (glej sicer v tej zadevi ranke „Nekaj o slovenskih advokatih“ in „Slovenski prvaki tožijo“ v današnjih številki!). Obziba tega dr. Rosinovega nesrečnega koncipijenta pa je bila tako duhovita, da je neki vrabec na stregi odločno protestiral proti temu zlorabljanju juridične znanosti. Našega urednika je zastopal koncipijent dr. Mravlagove pisarne, dr. Juritsch. Rekel je, da našega urednika sploh ni treba zagovarjati in prav je imel. Kajti proti nemnosti se celo bogovi zastoj bojo. Mi torej pri sodnji niti ene besedice v obrambo nismo izgovorili. Ali ni to za prvake klerikanske blamaža?... Mislimo, da se našemu uredniku ne bode slabo godilo, dokler bode dr. Rosinova pisarna naše nasprotnike zastopala...

Dve napredni zmagi. V mariborskem okraju je prišlo kmetstvo ljudstvo probujati in povsed se opazuje krasni napredek protiprvaške misli. Kmetje ravno ne dajo ničesar več na razne obljube prvakiških hujskačev in se pomirilejše raje sami gospodarskega dela. V zadnjem času vršile so se občinske volitve v Pivoli in Hočah in v Rogozi pri Hočah. V obeh občinah so naprednjaki zmagali. Kmetstva predna misel prodira torej na celi črti. Čestitamo vrlim volilcem, ki se ne pustijo od nobene narodnjaške hujskarije prestrašiti! Upamo pa tudi, da bodoje i ostale občine polagoma temu pogledu sledile. Nam se gre za kmetstvo stvar, ki mora naposled čez vso politiko zmagati. Naprotniki se seveda grozno jezijo. Ali to jim ne pomaga. Kmetstva predna zavest prodira...

Napredno gospodarsko delo. Predsednik c. družbe za deželno konjerejo na Štajerskem, Alfred vitez pl. Rosmanit sprožil je misel o ustanovitvi tozadevnih konjerejskih zadrug za štajski politični okraj. Vrli in velezaslužni naš okrajni načelnik g. Jos. Ornig je v ta namen za preteklo nedeljo v gostilno „Stadt Wien“ v Ptuj u shod sklical, katerega se je udeležilo okroglo 200 konjerejcev. Predsednik pl. Rosmanit jih je pozdravil in jim raztolmačil pomen tuda. Okrajni načelnik g. Ornig je bil žalibog v službenih ozirih odsoten. Zbranim se je namanilo pravila konjerejske zadruge. Zbrani konjereji so se izjavili, da pristopijo zadrugam za procekrvne plemske konje in da ustanovijo reinter-plemsko zadrugo za politični okraj Ptuj ki obstoji iz sodnijskih okrajev Ptuj, Ormož in Bogatec). Takoj je 15 konjerejcev pristopilo. Izvolilo se je nato sledeči odbor: Načelnik velezposesnik Martin Čeh iz sv. Marka, njegov namestnik veleposesnik Johan Šegula v Klapovcih, blagajnik in zapisnikar c. k. okrajni živinozdravnik W. Irran, odborniki Jos. Ornig v Ptuj, Joh. Grahar v Hajdini, Jos. Fürst v Ptuj in Fr. Tobias v Pacingu. Nadalje se je ustanovilo plemsko zadrugo za mrzlokrvne konje za pol. okraj Ptuj, kateri je takoj 18 članov pristopilo. Izvolilo se je sledeči odbor: Načelnik Jos. Ornig, zapisnikar in veleposesnik v Ptuj, namestnik Jakob Schampa, veleposesnik v Juvancih, blagajnik in zapisnikar živinozdravnik Kurzidim,

odborniki pa M. Straschill na Bregu pri Ptuj, Anton Merkuš v zgornji Pristovi, Jos. Vrabel v spodnjem Velovleku in S. Skerbinschek v Slovenji vasi. — Pomen ustanovljenih zadrug je izredno veliki. Čestitamo g. pl. Rosmanitu za doseženi uspeh. V gospodarskem oziru pa bode ta ustanovitev nosila bogate plodove. Le tako naprej, da dosežemo boljše gospodarsko bodočnost!

Skozi okno ustrelil je neznani lopov v gostilno Osterberger v Ptuj. K sreči je bila soba prazna in se ni zgodila večja nesreča.

Grdo maščevanje. Občinski predstojnik v Rogoznici Brumen si je pridobil od nekaterih občanov toliko sovraštva, da so mu ti ponoči vsa sadna drevesa porezali. To je grda, podla lumparija. Zanimivo je pa, da je Brumen hudi slovenski narodnjak in da so mu to tudi bržkone slovenski narodnjaki storili.

Veliki vihar je divjal v Slov. Bistrici. Debele dile nosil je do 20 m daleč. Napravil je veliko škode na strehah in drevju. Veliki magacin za mrvo firme Kinzl je popolnoma razdril in napravil s tem za 7000 K škode.

„Birmovca“ Blotenberg iz Nemčije je okrajno glavarstvo iz celjskega okraja izgnalo. Mož je nabiral delavce zlasti v Trbovljah za Westfalsko.

Gorelo je v fabriki za vato v Slov. Bistrici. Požarniki so ogenj hitro omejili, tako da škoda ni posebno velika.

Telico ukradli so posestniku Minkorič v ljutomerski okolici.

Otroci zažgali so baje poslopje kočarja Klekl v Goricah pri Radgoni. Škode je za 5000 kron. Stariši bi se pač lahko že naučili, da otrokom užigalice ne prijazno!

Zaprl so nekega postopača Jožefa Tomažin, ki je imel pri sebi dragoceno uro z zlato verižico. Kdor je lastnik tega gotovo ukradenih predmetov, naj se pri oblasti naznani.

Cerkveni ropar Šimon Podlipnik, katerega so v Mariboru zaprli, delal se je nakrat za blaznega. Ali zdravniki so ta švindal takoj spoznali in moral je iz norišnice zopet v ječo.

Pod ključ dali so v Slov. Gradcu strežaja Ritonja in učenca Gotoba, ker sta se preveč rada imela.

Z nožem težko ranil je Johan Lipnik v Jaršini pri Rog. Slatini fanta Valentina Drofrenik, ker ga je ta s par besedami žalil. Divjaka so zaprli.

Pretep. V gostilni g. Hrastnika v Frauheimu so se fantje iz Račjega stegli. Neki fant je s kamenji vsa okna gostilne pobil. K sreči ni bil nikdo ranjen.

Vlomili so tatovi na Gradi pri Celju v stanovanje g. Cviki in ukradli rudarju Kinku mnogo obleke ter čez 20 K denarja. V Lobkovicu pri Celju se je pri treh posestnikih vlomilo in mnogo pokradlo.

Nova pošta se je ustanovila v Cirkovcih na dravskem polju.

Ustreliti hotel se je v Opatiji celjski trgovec g. Karl Makesch. Ustrelil je 6 krat nase ter se težko poškodoval. Vzrok je baje nevzdravljiva bolezen.

Pazite na deco! V okolici Ormoža igral se je neki 7 letni otrok z užigalicami. Nastal je ogenj, ki je vpepelil poslopja Franca Zemljčič in Alojzije Slavinec. Škode je za 10.000 kron.

Z revolverjem napadel je Vinko Varsač v Sromljah svojo svakinjo Rozalijo Zupanc. Obdolžil jo je, da mu je nekaj denarja ukradla. Žena je komaj k orožnikom pobegnila, ki so nasilneža naznanili.

Brezsrčna mačeha. Žena G. v Slov. Bistrici je 5 letnega otroka njenega moža, ki mu je bila mačeha, tako hudo mučila, da se jo je sodnji naznanilo. Otrok ima baje 60 ran na truplu.

Iz Koroškega.

Slovenski prvaki tožijo!

Kakor znano, smo svoj čas pisali, da so v velikem polomu farške „centrkase“ politični klerikalci vbove kmete na Koroškem za milijone kron denarja oropali. Rekli smo takrat tudi, da so i slovenske posojilnice na Koroškem pri temu polomu udeležene. Potem so nam poslali celi koš popravkov po § 19, za katere bi pošteni človek niti počenega groša ne dal. Postava je čudna in mi smo v svoji dobrosrčnosti te zla-

gane „popravke“ objavili. Rekli smo pa že naprej, da si bode ta ali ona slovenska posojilnica pri temu „popravkanju“ prste zasmodila. Kajti laž ima kratke noge! In res, najneumnejša od vseh je bila slovenska „Hranilnica in posojilnica“ v Velikovcu. Voditelji te posojilnice so namreč tako zarukani v slovensko-klerikalne hujskače na Koroškem, da menda sploh več ne vedo, kaj delajo. In zato so našega urednika g. Karla Linhart pri sodnji tožili, češ da ta ni objavil v „Štajercu“ njih „popravka“. Naš redakter g. Linhart se je smejal iz vsega srca. Vedel je da nima ničesar na vesti in z veseljem je sprejel tožbo. Kajti po njegovem zagotovilu sploh ni dobil nobenega „popravka“ od slovenskih odrešenikov v Velikovcu. Prišlo je do prve sodnijske razprave. Slovenska posojilnica najela si je dr. Rosina v Mariboru, da za zastopa. Koncipijent tega prvaškega advokata pač ni kriv, da ga glava boli. Prišel je popolnoma nepripravljen k razpravi. Iz zaslužil je kupček kronic ter predlagal, da se razprava preloži. Res, razprava se je preložila in prišlo je do druge razprave. Ako bi si velikovška posojilnica že preje poštno recepise preskrbela, bi tega ne bilo treba. Ali dr. Rosina ni padel na glavo in denar ima pri njemu veljavo. Prišlo je do druge razprave. **Slovenski sodnik je moral našega urednika Linharta oprostiti.** Zdej je zastopnik posojilnice usta odprl, kakor riba na suhem. Ali misil si je pač: slovenski advokat „gvina“ vedno. Vkljub temu, da se mu mora vsak jurist smejati, rekuriral je mozičelj. Torej po prišlo še do ene razprave. In ta razprava bode zopet koštala kupček kronic... Ako vzamemo končni račun vse te komedije, potem vemo to-le: Neki slovenski advokat je slovenske posojilnice na Koroškem nahujskal, da naj „Štajercu“ popravke pošljejo in pozneje je nahujskal posojilnico v Velikovcu, da naj naš list toži. Posledica te hujskarije je, da mora velikovška posojilnica velikanske troške plačati, poleg tega pa imajo vse slovenske posojilnice veliki škandal!!! Tako smo torej tudi v tej borbi naprednjaki s „Štajercem“ zmagali!

* * *

Naš cesar govoril je pri delegacijskem obedu tudi z velezaslužnim poslancem g. Dobernig. Ko mu je ta gospodarjenje v lepi koroški deželi raztolmačil, odgovoril je naš cesar: „Kobile povsod tako šlo kakor na Koroškem!“ S to kratko a jedrnato besedo je cesar prav veliko povedal. Na Kranjskem imajo slovenski prvaki večino in Franc Jožef je svoj čas izjavil, da je „škandal“, kar ti slovenski prvaki delajo. Na Štajerskem so slovenski prvaki deželni zbor razbili in naš cesar je ravnokar to počenje prav oestro obsodil. V koroškem deželnem zboru pa igrajo slovenski prvaki le vlogo smešnih figuric. Tu imajo napredni Nemci večino. In glejte, **ta napredni koroški nemški deželni zbor je naš cesar pohvalil.** In še več: cesar Franc Jožef je postavil koroški deželni zbor kot vzor in je rekel: „Ko bi le povsod tako šlo!“... S temi cesarjevimi besedami je ovržena vsa nesramna kritika lažnika vseh lažnikov, falotovskega lista „Š-Mira“. In kadar se bode orglar Grafenauer zopet oglašil, potem mu naj napredni možje to cesarjevo sodbo pod nos potisnejo. Sicer je bil Grafenauer baje že zaradi veleizdaje v sodnijski preiskavi. Ali proti tej cesarjevi besedi pač ne bode ničesar rekel... Koroško ljudstvo pa bode vpoštevalo to cesarjevo besedo in bode slovenske prave z njih protiaavstrijsko politiko čez Karavanke pognalo!

Novi škof. Piše se nam: Naši klerikalčki kar v „luft“ skačejo od jezice, zato ker ni Podgorc, Ražun ali kak drugi rogovilež krški škof postal. Saj je že pred kratkim, pri nekem zboru v Celovcu, Brejček dr. Lamberta Ehrlich, za prihodnjega slovenskega škofa proglasil. Morda se je Brejček samo norca delal iz slovenskih kmetov? To ja menda dobro zastopil, ravno tako kakor njegov pristaš Grafenauer. „Bischofa“ bode bržkone „Tminc“ Brejc samo v kakem glažu narediti zamogel, da ga na zdravje neumnosti svojih somišljenikov pijeje. („Bischof“ se namreč imenuje žlahtno iz raznih dobrih pijač

mešano vince). Priznanje novega gospoda škofa dr. Kaltnerja srčno in ga prosimo, naj odstrani vse politikujoče farje, potem bode mir in ljubezen na Koroškem!

Humberg. (Nesreča). Sprejeli smo: Gospa gradišč. najemnica Nusser se je peljala v nedeljo iz Celovca. Konj se je ustrašil vlaka, zbežal in prekucnil voz. Mati Nusserjeva je bila vržena v deblo kovanja ter tako ranjena, da je v kratkem umrla. Priljubljeno družino Nusser vsa občina srčno obžaluje!

Kožentaura. (Žrtva svojega stanu.) Gospod Anton Rieser, c. k. inženir je utonil v Dravi. Pregledoval je obrambovska dela na reki pri Podgradu v čolnu. Ladja je začela vodo ločiti, inženir je skočil v reko, da bi se plavajoč rešil, a požrl so ga valovi in niso ga mogli več rešiti. Bil je prijazen in priljubljen mož v starosti 40 let. Zapusti več malih otrok in vdovo. N. v. m. p!

Slov. Blajberg. Piše se nam: Utonil je Stefan Wieser. Bošt v Podnu hotel je vodo pri svojem mlinu dol vreči; padel je v jez in našel v vodi prenaplo smrt. Rajni je bil priden, zastopen kmet. Pred kratkim mu je pogorela domačija. Vsi poštenjaki bojo mu ohranili dober spomin!

Iz Črne se nam poroča: (Zbor klerikalnega delavskega društva): Ta zbor se je vršil v klerikalni gostilni gospe Drogenik v nedeljo, dne 6. t. m. Govornik je bil znani prvaški hujskajoči možičelj, poslanec Gostinčar. Govoril je, kakor da bi prazno slamo mlatal; še stare babure so godrnjale, da ves govor ni piškavega oreha vreden. Kar klerikalci govorijo je vse navadna hinavščina. Kar pa ta Kranjček ni mogel farbat delavcev, mu je pomagal domači kaplanček. Ti kaplan pa si pač sam poduka potreben. Cerkev je tvoja „politika“, tam imaš svoj „kšeft“ in tam ostani, kajti drugače ti bodemo nekaj zapeli. Ne vemo, kaj kranjski hujskači pri nas iščejo? Ali potrebujejo morda zopet denarja za Srbijo? Ali za prvaške zadruge, ker je ravno zdaj slovenska zadruga „Agro-Merkur“ v konkurz prišla? Tako delajo ti kranjski rogovileži! Ali mi rudarji si ne pustimo več denarja iz žepa puliti. Mi vemo, da kjer kranjska in farška predrznost gospodarji, tam ni nič dobrega pričakovati. Iz poloma farške „centrakase“ v Celovcu smo si mnogo priučili. Kdo je bil vođa črne kase? Duhovnik Weiss, ki jo je oropal in se odpeljal! Kdo njegov pomagač? Duhovnik Kayser! Kam sta pognala milijone ljudskega denarja?! Ali so vse to tisti zaslepljeni rudarji premislili, ki so novemu društvu pristopili? Le dajte svoje denarje v klerikalne kranjske roke, bodete že kaj doživeli!... Dragi delavci! Bodimo naprednega mišljenja in kot skala stojimo v boju proti črnemu kranjskemu taboru. Ne dajmo se zapeljati od črnih farizejev, ki hodijo v ovčji obleki, znotraj pa so požrešni volkovi. Napredni možje, ako pride v vašo sredo kak agitator, da bi vas za ta farški švindl pridobil, vzemite palico in rabite svojo hišno pravico... Maks Osojnik, bodi pameten in ne agitiraj preveč. Mi delavci ne maramo za kranjsko hujskarjajo!

Dobje pri Velikovcu. (Klerikalna vzgoja). Prijatelj nam piše: 20 letni fant J. K. imel je jezo na sosedovo hčerko. Ta pa ima 10 letnega sinčka. Ker J. K. kćerki ni mogel ničesar narediti, izpustil je svojo jezo nad tem dečkom. Sam je bil menda preslab, zato si je najel še 3 druge fante, ki so vsi čez 17 let stari, namreč P. Kl., G. M. (ki je knjižničar v klerikalni čitalnici) in G. U., ki je sin nekega privandranega Kranjca. Pretekla nedelja prišla je dobra priložnost. Prijeli so 10 letnega dečka, ga na surovi način pretepli in vrgli čez breg ter ga brcali s nogami. Tudi veliko kamenje so metali v njega. Vbogi deček je obležal. Neki sošolar ga je pripeljal potem domu; revež ni mogel ne stati ne govoriti, bil je popolnoma omamljen. Tako delajo po kranjsko nahujskani smrkolini, katere klerikalni stariši ne znajo vzgojiti. Opozorjamo oblast na to falotovsko divjaštvo! Fej, fej čez farško-prvaško vzgojo, ki dela — ubijalce!

Kdo plača? Slovenska „Hranilnica in posojilnica“ v Velikovcu je tožila našega urednika g. Karl Linhartta, češ da ta neki njen „popravek“ po § 19 ni objasal. Vzela si je advokata dr. Rosina, ki je z velikanskim

veseljem vložil tožbo. Naš urednik si je seveda tudi advokata vzel. Prišlo je do prve razprave, ki je bila preložena. Prišlo je do druge razprave, pri kateri je slovenski sodnik našega urednika oprostil. Prišlo bode menda tudi do tretje razprave, kajti zastopnik te posojilnice že ve, kaj dela... In zdaj vprašamo: kdo bode vse plačal? Ali morda slovenski advokati? Ne! Ne! Te troške lahkomišelnih in brezvestnih posojilničarjev v Velikovcu plačali bodo slovenski kmetje! Mnogo, mnogo denarjev je zapravila hranilnica slovenskih vodij v Velikovcu v tožbi proti „Štajercu“, — plačali pa bodo jezo ta denar slovenski kmetje, ki so svoje prihranke v posojilnico v Velikovcu vložili. Koroški možje, na ta način zapravljajo slovenski odrešeniki vaš denar. Pač vbogi so tisti, ki svoje prihranke v slovenske posojilnice nosijo...

Ubil se je v Friessachu pri kloštru neki hlapec. Baje je v pijanosti čez stopnice padel. Ko so ga našli, bil je že mrtev.

Utonil je v Schieffingu kovač A. Halbrainer, ki je bil šele 28 let star.

1200 kron izgubil je posestnik Werzer na sejmju v Strassbergu. Doslej se ni nikdo oglasil, da bi bil izgubljeni denar našel.

Ustrelila se je v Beljaku kasirka Johana Hofer zaradi družinskih razmer.

Žrtev klerikalcev. Občinsko gospodarstvo v spodnjem Drauburgu je slovensko-klerikalno. 73 letni občinski sluga Anton Deschmann je občini 40 let zvesto služil. Zato je dobil skupno 36 kron na mesec. Farški občinski odborniki so bili za vse njegove prošnje gluhi. Zdej je skočil nesrečnež v Dravo in našel tam smrt. Vboga vdova stoji ob vodi in joka. Takšno je krščanstvo slovenskih klerikalcev!

Vsled zastrupljenja z užigalicami umrla je v Rösingu neka kmetica, ki so jo po domače „Tomasbäuerin“ klicali.

Dva visoka duhovnika.

Naša slika kaže dosedanjega sekcijskega šefa v ministerstvu za potuk in bogoslužje dr. Hermann Zschocke, ki je bil doslej prelat, katerega so pa zdej za škofa na Dunaju imenovali. — V drugi vrsti

vidimo na naši sliki kardinala in nadškofa Varosy iz mesta Kalocza, ki je ravnokar umrl in je bil baje splošno priljubljen.

Po svetu.

Poneveril je dunajski juvelir Mediansky okoli 100.000 K denarja in je pobegnil. Denar je pri igranju izgubil.

Rudarska smrt. V neki jami v Trinidadu (Amerika) vneli so se plini. Baje je prišlo 70 rudarjev ob življenju.

Na smrt obsojena sta bila v Rovignu (Dalmacija) fanta Udovič in Krajčar. Streljala sta namreč v četo drugih fantov in pri temu enega umorila, več pa težko ranila.

Kolera in ljubezen. Iz Rima se poroča, da je tajnik papežev pisarne z rejenko škofa v Trani pobegnil. Škof je oblašil brzojavil: »Težki sum na tajnika. Nadzorujte ga!« Oblast je mislila, da je tajnik na koleri zbolel in je pustila z zdravniki vse vlake pregledati. Med tem pa jo je zaljubljeni črnosuknež s svojim dekletom popihal.

Ruski grof Tolstoj, ki spada med največje romanopisce, je iz svojega doma pobegnil in se skrival v neki ženski samostan. Mož je imel vedno prenapete ideje in baje ni mogel več to posvetno življenje prenašati. Njegova žena se je hotela iz žalosti usmrtiti.

Morilec mater. 18 letni Matija Batel iz Barbane v Dalmaciji je svojo mati iz gole surovosti v postelji ubil. Morilca so obsodili le na 9 let ječe.

Loterijske številke.
Gradec, dne 12. novembra: 32, 21, 3, 81, 23.
Trst, dne 5. novembra: 57, 35, 37, 20, 41.

V lastnem interesu vsake domačije leži, ako se ima vedno „Diana-Franz-zganje na razpolago, ker je to najboljšo domačo sredstvo v vseh slučajih, v katerih se hoče tok krvi ovetiti, firmo izboljšati, kožo proti prehlajenju okrepiti. „Diana-Franz-zganje“ kaže svoj blagodejni vpliv kot glavna voda, pri olepšanju tena, kot ustna in zobna voda in povzra izredno vpliv masaz. Bogatejša izbira v jedilih! Maggijeve kocke prihranijo pri spodnji kuhanju dragoga govejega mesa, kajti le z vrelco vode polita da vsaka kocka po 5 h en kroznik (1/4 litra) najljubše pivo je jube, katerega se da tudi vkuhati. Namesto govejega mesa pride v tem slučaju lahko priljubljenejša jed, brez da bi bili kocke tem dražje.

„Štajerčevi“

Kdor prodaja 10 koledarjev, dobi enega zastojni.
Kdor prodaja 10 koledarjev, dobi enega zastojni.

1911 k 1911

moled

je ravnokar izšel.

Cena temu velikemu in krasnemu koledarju je le 60 vinarjev, s poštnino pa 70 vinarjev.

Prva mednarodna lovska razstava
Dunaj 1910.

MAGGI jevi izdelki

so dobili

Avstrijski državni dobitek.

Prejšna odlikovanja Maggi'jevih izdelkov: 13 državnih dobitkov, m. mj. 2 avstrijska, 3 državnih častnih dobitkov, 10 grand prix, 80 zlatih medalj i. t. d. itd.

Svetovno mojsterstvo v industriji urvenčar pridobljeno!

Prevezte edine razprodaje me spravi v polzati, za le K 4-90 oferirati elegantno, ekstra ploščo amerik. 14 kar. zlato-duble švic. žepno ur. Ista ima dobro ideoče 36 urno Anker-kolejce premizne znanke „Speciosa“ in je na električni polji s pravim zlatom prevlečeno. Garancija za preciznost 4 leta.

1 k. K 4-90
2 k. K 9-30

Vsaki'uri doda se fino pozlateno verižico zastojni. Brez rizike, ker izmenjava dovolj ječa, ev. denar nazaj. — Pošlje po povzetju

E. HOLZER, Krakova, Stradom 1826.

Veliko presenečenje!
600 k. za le K 4.—

Ena krasna pozlač. 36 urna prec. anker-ura z verižico, gre natančno, se garantira 3 leta, 1 moderna židana kravata za gospode, 3 najf. žepni robcji, 1 prstan za gospode z imit. dragocennim kamenjem. 1 špic za cigare z bersteinom, 1 eleg. broša za dame (novost), 1 krasno žepno zrcalo za toaletu, 1 denarnica iz usnja, 1 žepni nož, 1 par gumbov za manšete, 3 prsne gumbe, vse double-zlato s patent-zatvorom, 1 nežni album za slike, obsega 36 najlepših slik sveta, 5 jux-predmetov, veliko veselja za mlade in stare, 1 koristan „Briefsteller“, 20 predmetov za korespondenco in še 600 k. div. predmetov. V hiši neobhodno potrebni. Vse skupaj z uru, ki je že sama denar vredna, košta samo K 4.—. Naslov: Dunajska hiša blaga F. Windisch. Krakova št. 6/10. NB. Kar ne dopade, denar nazaj.

Vinograd

v Jeruzalemu pri Ljutomerju, 5 oralov, vse novo nasajeno, se za 8000 kron prodaja. Več pove uprava „Štajerca“.

Dober tek! Zdravi želodec imamo in ne tišči nas v želodcu, nimamo več bolečin, odkar rabimo Fellerjeve odvajajoče Rhabarber-kroglice z zn. „Elsapillen“. Povezo vam izkušnje, poskusite jih tudi, one uredijo odvajanje in pospešujejo prebavljanje. 6 škatlic franko 4 kron. Izdelovatelj in apotekar E. V. Feller, Stubici, Elsaplatz št. 241, (Hrvatsko)